च रामादीनां भयार्थ विवर्ध कययामाभेत्यर्थः निन हुः चलाई। त्रिक्कः निर्मेशः सनि नूण्रधामुनामिति णुन् मच्छाजेति घडः षठाः कः से मपोजमाक्षोशे व्याधिः मनिसलात् मजवदेति विः दिवि तिष्ठतीति इमजमादिति छः सप्तम्या मजुक् सल ह्याभि धानात् संपूर्वात् हशेर्ञ्यन्तात् क्षोयप् मपिस्कवदिति स्कायीङ् छद्धै। जिः पेरणे पातिस्कायोर्जन्व क्षोञ्जाविति वङः जिम्रोत्यङ् दिलं खेः सन्तत् व्य ब्रुङः खः मपिस्कुरदिति कचित् पाठः तच प्रकाशितव तीत्यर्थः मपुष्कुरदिति कचित् पाठः तच प्रकाशितव तीत्यर्थः मपुष्करदिति पाठेऽपि तथा स्कुरशिस्कू न्ती चन्ने की जीङो ऽजेति पन्ने जकारस्थालं ॥ १३॥

खरदूषणयोश्रीत्रीः पर्यदेविष्ट सा पुरः। विजिया इयिषूरामं दण्डकारण्यवासिनोः॥ ३४॥

खर। खरदूषणया भी ची ई एडका र एवा विनाः पुरः अग्रतः छ॰ म॰
पर्यदेविष्ट परिदेवन द्वाति देवदेवन द्वा सातानेपदि
नः घेटी लुङ रूपम् परिदेवने का र एमा इ विजिगा इविष्
रामं विगा इवितं या धियतुमिकः ग्रे एंक स्थ सनना स रूपम्
रारीति रेफ लोपः दो खोप दित दी ई लम् किम्पर्यदेविष्टे त्या इ
॥ ३४॥

खरदूषणयारित्यादि। रामं विजियाद्यविषुः विग्राह्यितं ख भ॰ रादिभिः सद्दे योधियत्मिच्छुः सा राचसी खरदूषणयोश्चीचोः पुराश्यतः पर्यदेविष्ट कन्दितवती देवङ्देवने किस्त्रयोः